

"EDINOST"

izhaja dvakrat na teden, vsako sredo in soboto ob 1. uri popoldne.

„Edinost“ stane:

za vse leto gl. 6.—; izven Avst. 9.— gl.
za polu leta „3.—“ „4.50“
za četrt leta „1.50“ „2.25“

Posamične številke se dobivajo v prodajnicah tobaka v Trstu po 5 nov., v Gorici in v Ajdovščini po 6 nov.

Na naročbe brez priložene naročnine se upravnštvo ne ozira.

EDINOST

Oglaš in oznanila se račune po 8 vrvaca v petitu; za naslove z debetnimi črkami se plačuje prostor, kolikor bi obseglo navadnih vrstic.
Poslana, javne zahvale, osmrtnice itd. se račune po pogodbi.

Vsi dopisi se pošiljajo uredništvu v ulici Carintia št. 25. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Saročnino, reklamacije in inserate prejema upravništvo v ulici Carintia 28. Odprte reklamacije so proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

V. edinstvo je moč.

Vabilo na naročbo.

Prvo poluleto tekočega leta je izvršeno. Stare naročnike prosimo nujno, da pravočasno ponovno naročbo, da ne nastanejo neredi pri odposiljanju lista. Prijatelje našega lista tudi prosimo, da gledajo nam pridobiti novih naročnikov. Cena je razvidna na čelu lista.

Upravištvo „Edinosti“.

Prišel je čas obračuna!

Zahvalo in priznanje izrekati onemu, ki nam neprestano le krivico dela, pričalo bi morda o posebno blagem in mehkelem srečanju našim in bi tudi ugajalo brezdvajbeno krščanskim načelom — ali postopanje tako bilo bi smešno-neprijetno glede na današnje vrvenje in tekmovanje med narodi. Ako bi hoteli tako delati, bili bi narodni samomorilci. In vendar zahtevajo tako od nas gospoda Italijani. Le čitajte zloglasni naš „Piccolo“ od sobote in uverili se boste o čudnej tej zahtevi naših nasprotnikov. „Neuljudni in neprebavljivi“ smo, ker ne poljubljamo roke, ki nas neusmiljeno tepe.

Glasoviti dr. d. Angeli zastopal je je mestni Tržaški svet — proti trditvi, da je zastopal vse mesto Tržaško, protestujemo — pri obnem zboru rudeče „Pro-Patrie“ v Tridentu. Vsprejeli so ga neki tam jako uljudno in častno. In na tem častnem vsprejemu zahvalil se je naš mestni svet v dotični seji uprav demonstrativno. Ob tej iredentovski demonstraciji postopali so naši okoličanski poslanci tako, kakor drugače v resnici niso mogli — obsedeli so. In radi tega, z našega narodnega in avstrijskega stališča povsem korektnega postopanja slovenskih svetnikov, nastala je huda jeza med krivonosimi rudečkarji. Neuljudni, ne-

taktni in neizobraženi so naši poslanci. Netaktnost to je tembolj obojati — tako nam zatrdi slavni naš „Piccolo“ — ker je mestni svet uprav v istej seji dovolil veliko svoto za zidanje cerkve v Škedenju. Misli-li „Il Piccolo“, da magistrat okoličanom miloščino deli? O ne, storili ste le, kar ste morali in ker vam postava tako vleva. Po postavi mora občina skrbeti za vzdrževanje cerkve. In kdo plača tisto svoto? Morda vi?! Ne, ne, davkoplačevalci jo plačajo! In med temi davkoplačevalci so tudi okoličani.

In ravno okoličani so najhujše zadeti davkoplačevalci, kajti uprav oni imajo smešno-malo koristi od onih velikanskih svot, katere morajo oddajati v mestno blagajno. Ako imate, gospoda, denarja vedno na razpolago za razne, ne samo nepotrebne, ampak celo škodljive, ker glede dinastiške zvestobe kompromituječe nas svrhe, imeti morate drobiža tudi za neizogibne potrebe okoličanov-davkoplačevalcev. In taka potreba je gotovo — cerkev! Mislite pa gospoda, da morajo okoličani, oziroma njih zastopniki, trobiti v vaš rog, da se morajo izneveriti tožnjam in načelom svojim, samo da pridobe stvar, katero jim magistrat mora dati?! Svota, ki se je dovolila za zidanje cerkve v Škedenju, je naš — okoličanski denar, s katerem se okoličani izvestno smejo okoristiti, ne da bi za to morali poljubljati šibe, ki jih tepe. Dovolite le, da se okoličana naša upravlja sama in z veseljem bode sama vzdrževala svoje cerkve in šole in vrhu tega bi še lahko dovolila primerno svotico za vaše — sinagoge!

„Il Piccolo“ najel si je tudi nekega Antona Bencicha — nomen est omen, ako si ogledamo pravopis — da poučuje poslance naše o taktu in hvaležnosti, in v nebo kuje Mauronerja in Pahorja. Ako povemo, da ta slavni

Bencich prebiva v bližini Mauronerja, jasni so nam takoj motivi, kateri so tega moža nagnili, da je poslal tisto „poslano“ „Piccolo“. Poslal pravimo — pisal je izvestno ni; poslano zraslo je na drugem zelniku in ne na Bencichevem.

Torej gosp. Pahor se je tudi udeležil najnovejše te protiaustrijske demonstracije. Da, protiaustrijske! — in naj „Piccolo“ to taji, kolikor hoče. V tem pogledu opozarjamo čitatelje naše na kratki izpisek iz članka o „Pro-Patrii“ v uglednem vojaškem listu „Reichswehr“, ki ga prijavljamo v današnjem političnem pregledu.

A propos Pahor! Žal-besede nečemo očitati onim zavednim slovenskim volilcem, ki so odali glas svojemu možu, kajti prevarjeni so bili. Niti trenotek nismo dvomili, da ne bi bili ti možje z najboljšim namenom volili g. Pahorja, kajti obečanja so bila prepeljiva. Postopanje svoje zagovarjal je temeljito odlični okoličanski rodoljub v pismu, pisanem po volitvah do odbora političnega društva „Edinost“. Ker so pa bili prevarjeni, prišel je čas, da store svojo dolžnost. Veže jih v to zvestoba do države in naroda in — dana možka beseda. Dolžnost ta jasno je izražena v rečenem pismu, katerega podajemo tu v izvodu.

V rečenem pismu je čitati:

„V tem času vzemo, da Trebanci so vsi za svojega „gospoda“ in da tudi mnogim Opencem se je ta gospod (Pacor) prikupil, odkar je hodil sem opravljat službo božjo, ter si je pridobil s svojo prijaznostjo, popularnostjo in s prizadevanjem ljudem koristiti, z dobrim svetom in dejanjem — zaupanje pri ljudstvu, posebno ko se je za ljudstvo potegnil in bičal policijsko ravnanje komisarja in kapovil nasproti ljudstvu.“

A dvojilo se je, je-li more biti gosp. P. poslancem. Da se temu prepričam, šel sem s tremi drugimi volilci, zanesljivimi

narodnjaki, ter prašali smo ga, je-li bi postavno mogel biti in če kandidira, naj nam pove svoj program. Odgovoril je pošteno, da on se zato ne poteguje, kakor je istina, in da, ako bi bil izvoljen, bode stal vedno za pravico in za enakopravnost, ter posebno pa še za gmetni blagor ljudstva. Prizadeval si bode dalje na vso moč doseči, da okoličani dobe nazaj pravico voliti si župane, trudil se bode, da se na magistratu napravi poseben oddelček za okoličane z uradniki, slovenščine veščimi. Deloval bode tudi kolikor mogoče za razširjenje narodnih šol v okolici. To je nam obljubil ter v roke segel in zato smo bili tudi mi zanj, toliko več, ker nismo vedeli in še zdaj ne vemo za kakoga boljšega.

Če smo za g. Pahorja, smo zato, ker je obljubil, da se bode držal omenjenega programa in to mu tudi verjamemo in upamo, da se nismo varali, ter da bo g. P. mož-beseda, ter se držal narodnega programa, kakor je po volitvi obljubil tudi g. Nabergoju samemu. Do sedaj smemo in smete smatrati torej g. P. za narodnega poslanca; upam, da bližna prihodnost nam pokaže in dokaže, da se nismo v njem varali, in da bode našim nasprotnikom v obraz marsikako resnico povedal, ko g. d. si poštenjak, a nezmožen in neizobražen, bi ne bil mogel. Nadejam se, da narod mi bo še hvaležen, ne samo zato, da smo s tem zabranili izvolitev Burgstallerja, nego tudi zato, da smo v zbor spravili neustrašivega narodnega zagovornika ter učenega in spretnega govornika.

Tako vidite, da stvar ni tako črna, kakor si jo nekateri, ki razmer ne poznajo, mislijo, in da vtegnemo biti še jako zadovoljni s Pahorjem mi volilci, kakor društvo „Edinost“ in narod slovenski. V slučajih pa, ako bi nas g. P. varal,

tako dobrega prijatelja. Mudila sva se potem v neke sobi — vrata do sosednje sobe so pa bila odprta.

Tedaj ga pa vprašam — sam ne vem, kako mi je prišlo to na misel — po njegove sestre. Odgovori mi, da si gotovo prireja, kar je potrebno za pot. Odšel je hitro, da jo poišče. Hotel sem iti žnjim, a on mi je to zabranil čes, da se itak kmalu vrne žnjo. Ko sem bil sam, jel sem pazljiveje ozirati se po sobi. Kar naenkrat zapazim, da se je zganilo zagrinjalo, ki je viselo ob steklenih vratih sosednje sobe. Kaj je bilo to? Me je-li kdo opazoval? Vstrašil sem se in zarudel kakor šestnajstletna deklica. Na srečo moja prihitel je kmalu Ivan; prav razveselil sem se njegove vrnitve. Povabi me, da stopim žnjim v sosednjo sobo, da me predstavi — svojej sestri. Sledil sem plašno pozivu prijatelja svojega. Vstopila sva v elegantno opravljeno sobo. Tam sredi sobe je pa stala — že pripravljena za odhod — krasna deklica, sestra Ivanova. Ne morem ti povedati, kako me je že na prvi pogled omamila krasna, divna ta ženska prikazen.

(Dalje prihodnjič).

PODLISTEK.

Ne pozabi me!

List iz dnevnika; spisal J. M. Krivčev.
(Dalje).

Po teh besedah nesem več dvomil, da je mladi oficir zares Filip in nihče drugi. Rečem toraj: „Oprostite! Smem li vprašati za vaše ime?“

„Moje ime je Filip Traven.“

Sedaj pa vskliknem: „O Filip, dragi moj Filip! Tu te torej zopet vidim!“ Začuden me začne gledati. Jaz pa: „Kaj se ne spominjaš več svojega nekdanjega sošolca?“

„Povejte mi svoje ime,“ reče mi ves vzburjen.

Izvedši moje ime, oklene se me stasno okoli vratu ter svitla solza vrtno se mu po bledem licu.

Dolgo sva ostala v čudnej tej situaciji. Molčala sva oba; nikdo ni hotel motiti svete tihote, ko so najini duši prešinjali spomini na dražestna otročja leta.

Prvi se je vzdramil on; otožno mu je zvenel glas, ko mi je rekel: „Koliko sprememba v teh letih, kdo bi te bil spoznal!“

Povedati sem mu moral vse dogodbe

življenja svojega. Ko dokončam, me vpraša: „Torej se ni vresničila gorka želja tvoje matere?“

„Ne“ bil je moj kratek odgovor, kajti to vprašanje mi ni došlo še nikdar poprej tako neljubo, nego v tem trenutku.

„Tudi moje želje se niso izpolnile, tudi jaz nesem srečen“ reče mi in globok vzdih izviije se mu iz prsi. Potem pa prične pripovedovati: „Čuj torej! Ko sva se v Ljubljani ločila in sem jaz odhajal na višje šole v Zagreb, takrat navdajala so najina srca gotovo druga čustva in drugi upi kot danes. Saj pregovor pravi: „Mladost je norost.“ Tako godilo se je z mano; bil sem v najlepših letih, v katerih človek — živeč v mestu — dostikrat zabrede; nesreča naša pa je, da spoznamo svojo zmoto še le, ko je že prepozno. V Zagrebu nadaljeval sem z veseljem svoje učenje in gotovo ne bi bil danes to, kar sem, da se nesem seznanil z nekim mladencem iz bogate hiše Zagrebske. Nesem sicer dosti maral za družbo, a tega prijaznega mladenca — Ivan mu je bilo ime — bil sem vesel, ker sem menil, da mi ga je osoda naklonila mesto tebe. Vedno bila sva skrpaj in ko so se približali binkoštni prazniki, prosil me je, da naj bi ga spre-

mil v bližnji grad na deželo, kamor odideš z očetom, in ki je last rodbini njegove dobrega prijatelja. Ne ravno rad, a vendar sem mu obljubil, toda z opombo, da mi treba dovoljenja stričevega. Pri prvi priložnosti prosil sem strica, da me puste iti z Ivanom — katerega je tudi on poznal in visoko cenil — ogledati si okolico Zagrebsko. Stric moj ni bil kaj zadovoljen, a vendar je ugodil prošnji moje. Morda, morda je pa dobri stric slutil, o čemer se meni še sanjalo ni, kajti pristavil je resno: „Pazi pa, da ne zaideš v slabo tovaršijo!“ Ah, da le ne bi bil šel, kako drugače bi se bilo zasukalo življenje moje!

Približal se je dan, katerega sva si z Ivanom toliko želela. Bil je lep dan, lepšega si nismo mogli želeli. Krasni maj kazal je svoje najlepše lice, ko sva se zjutraj pri cerkvi sešla. Šla sva k njegovim starišem; predstavil me je kot svojega najzvestejšega prijatelja in sošolca. Sestre njegove Jelice — o katerej mi je že pravil — pa ni bilo; bodisi da se je nalašč umaknila ali da je imela kaj opraviti. Stariši njegovi vsprejeli so me prav prijazno. Mati Ivanova mi je posebno zatrdila, da jo zelo veseli, da ima nje sin

kar ne bode, bodite zagotovljeni, da vemo svoje dolžnost; saj se je on sam izrazil: „Ako Vam ne bom po volji, povejte mi, in jaz izročim svoj mandat v Vaše roke“.

Toliko v pojasnilo in resnici na čast. Opčine, 17. decembra 1889.

Ne vidi se nam potrebno, da bi jedno samo besedico pripomnili temu listu; dolžnost gosp. Pahorja samega in dolžnost volilcev, ki so dali Pahorju svoj glas, je dovolj jasno izražena.

Le toliko: Delovanje g. Pahorja je odprta knjiga. Na vsakej strani čitamo o nespolnjenih obljubah. Ker je torej prišel čas za to, vršite dolžnost svojo, kakor ste obljubili z možko besedo! Obračunajte torej z g. Pahorjem! —t—

Poletne studije.

Dopis z Notranjskega.

Kdor bi se mogel za par trenutkov vzdigniti v ozračje, in z višave ptičje perspektive zreti doli na politično bojno polje, kjer bide že deset- in stoletja Slovencev roj vztrajno in zavestno ljuti boj za svoje pravice in obstanek, videl bi, da je obkoljen razpršeni slovenski narod od treh strani po divjestrastnem nasprotniku. Na severu in zahodu bruha in divja krčela nemštva, na jugu in jugozahodu pa Italijanske in iredentarske tolpe svoj žveplen srd in plamen na nas, dčim se nam varnost in zavetje kaže edino na vzhodu! . . . Kdor si ne zna ali ne ve predočiti resnega tega položaja, ta pač ne ve, kolika je nevarnost za obstoj našega naroda, kamo-li da b vedel, kje bi našlo se poročstvo in jamstvo, da bode naš narod v tem ljutem in krutem boju do konca vstrajal! . . .

Od treh strani sovražne čete! Imamo li dobrih in izkušenih voditeljev, da nas bodo vodili prava pota po tem resnem bojnem polju?!

In te nasprotne sile napravljajo si vedno nove posadke, in kar čez noč rasto na naših tleh večji in manjši tabori, v podobi političnih, šolskih i drugih društev, bodisi nemškega ali iredentarskega kalibra. Polagoma rijejo naprej po našem ozemlju, in pri tem poslučujejo se tihotapskih potov in sredstev, pa mi smo malo pazljivi pri tem početju; le kadar in kjer se pokaže že kakšna sikajoča glava teh pošastnih zmajev, takrat se nekoliko zganemo —; sredstev za brambo pa — nemamo, da bi o pravem času si pomagali.

Z raznoimenimi društvi in denarnimi sredstvi nadaljuje antislovanski element svoja pota, ki ga vedejo do njegovega cilja, — mi — ne vemo, kako bi ovirali to početje! Pri nas seveda brižnost in požrtvovalnost še nista pognali pravih korenin, kamo li, da bi govorili o sadu! . . . A kako rado se po nekodi bide ob prsa in kriči: „Mi smo Slovenci in narodnjaki, in damo za narod kri in življenje! itd.“ A kadar gre podpirati kako narodno društvo, ali je osnovati, ali v narodni namen darovati venk mesec ali vsaj enkrat v letu par krajcarjev ali rečimo par goldinarjev. — takrat, nu — takrat pa se vestne glava v naprsje liki struc, in — vse je čista, vsaj je narod že tudi tako — rešen!

A le pogledjte položaj ob periferiji. Vi gospoda narodna, in prašajte svojo vest, da Vam pove, kaj je Vaša dolžnost storiti za svoje rojake, ki jih duši oholo tujstvo, in žuga uničiti njih narodno zavest ter skuša izneveriti narodu našemu. — Kje je požrtvovalnost Vaša, Vi narodnjaki, kadar se Vas kliče na pomoč, da bi pomagali duševno ali gmotno podpirati ali rešiti narodnjaštvo tam gori v Korotanu ali tu doli na jugu!?

Bodimo kratkih besedi, da se dopis ne razširi: Delavnosti doma je premalo, premalo pa tudi brižnosti in požrtvovalnosti za sorojake ob periferiji! Naša društva

ob meji so redko sejana, a še ta ne prospevajo, ker jim manjka vsakojake podpore. Če tedaj narod ob meji peša, če narašča in se vgnezdava dan na dan bolj tuji element, kriv ni narod tam, marveč krivi smo mi vsi, oziroma naša mlačna delavnost!

Pa saj ni čuda, če nas pesti taka osoda! Osredna vlada nas bide po levem licu, no mi jej nastavljam še desno; naučni in pravosodni minister uganjata svoje burke z narodnimi našimi tirjatvami in pravicami, poslanci puščajo se od teh tebi nič meni nič uganjati v kozji rog; ko bi bi imeli govoriti — molče, in doma med nami pa jih tarejo razne druge skrbi. Pri polnej mizi seveda: strašna navdušenost za — ideale, ki se bodo še uresničili, če — kurs na borzi ne bode padel; sicer pa naj se svet vrti ali od vzhoda proti zahodu, ali pa narobe, kaj to de, narod bode že ostal, če ne slovanski, pa tuj!

Takim in enakim „narodnjakom“ priporočil bi v izgled delovanje našega nemštva in iredentarstva. Čast in slava potem našim možem, ako bodo odbijali napade naših nasprotnikov z isto odločnostjo in — požrtvovalnostjo, kakoršno kažejo nasprotniki naši pri svojih napadih.

Za „Narodni Dom“!

Menda ni samo nas Slovencev, ampak bolj ali manj sploh človeška slabost, da se marsikatero lepe ideje z velikim in občim veseljem poprimemo ter z navdušenjem začnemo za njo delati, ali, ker se ne da v kratkem času uresničiti, začne navdušenost, začne zanimanje za idejo pešati, ker nam v obče nedostaja one železne vstrajnosti, ki ne odneha, dokler ni namen dosežen. Tako se godi pri nas tudi ideji „Narodnega Doma“. Ali ni vredna, da bi našla vstrajno zanimanje in podporo pri vseh Slovencih? Ali nima „Narodni Dom“ naposled lastnina Matice Slovenske, torej lastnina vseslovenskega društva postati in njega letne dohodke v pospeševanje slovenske literature izdatno pomnožiti? In vendar se je število teh, ki še za „Narodni Dom“ kaj žrtvujejo, zelo skrčilo. Da bi pa to zanimanje po vsem ne nehalo, ampak se od časa do časa prebujalo, zahtjo skrbeti je glavni namen „Krajcarskega društva“, ki je tako rekoč eksekutivni organ društva „Narodni Dom“. Po knjižicah z znamkami je nabralo po krajcarjih in deseticah že skoraj deset tisočakov. Ali zanimanje za te knjižice je skoro popolnoma nehalo. Zvesto svojemu načelu, katero je izraženo v njegovem imenu, po majhnih, pa mnogostevilnih žrtvicah nabrali velike svote, izmislilo si je nekaj novega. Hotelo je namreč te majhne žrtvice prikleniti na nekatere vsakdanje potrebščine olikanih zavednih Slovencev, ter tako odpreti trajen vir dohodkom za „Narodni Dom“. Društvo je namreč tako-le sodilo: Ako daš prijatelju ali znanecu vizitnico, ako mu naznaš kak vesel dogodek, na pr. svojo zaroko ali poroko, ako mu pismo pišeš in se vse to zgodi na takem papirju, ki je okrašen, ne s kakim monogramom ali s kako rožico ali kako enako sličico brez pomena, ampak znamenjem, ki priča, da se udeležuješ žrtve za skupne narodne namene, in ki vrhu tega kaže čedno podobico katerega izmed slavnih Slovencev, ki se jih s ponosom in s hvaležnostjo spominjamo, potem ima gotovo taka vizitnica, tako naznanilo, tak list za zavednega Slovenca še poseben pomen in posebno vrednost, katere navadni papir ne more imeti, ker to so potem tako rekoč vidna znamenja rodoljubja med nami.

Te ideje, katere so na podoben način naši bratje Čehi že davno v korist „Ustřední Matice Školské“ uresničili, poprijelo se je „Krajcarsko društvo“, ki ima po izpremenjenih svojih pravilih zdaj tudi pravico tiskovine v svoj namen izdavat, ter je dalo podobice štirih slavnih Slovencev, Vodnika, Prešerna, Slomška in Bleiweis

v različnih okvirih in različni velikosti, v jedni ali dveh barvah natisniti na vizitnice, naznanilne kartone, liste in zavitke za pisma. Podobe so krasno izdelane, tisk in papir je od prve trdke v tej stroki v Avstriji in tako smemo biti prepričani, da podamo Slovincem eleganten „narodni papir“, katerega bodo gotovo prav veselili.

Bodi vsem rodoljubom priporočeno, da začnejo zdaj posnemati naših bratov na severu šego, ter med seboj si le od „Krajcarskega društva“ izdane vizitnice in naznanila in pisma pošiljati. Vizitnice pa bi se dale še o marsikateri drugi priliki rabiti, nego se zdaj navadno rabijo. Kako lepa je na pr. na Češkem razširjena navada, da dragim in zaslužnim pokojnikom na krsto polagajo, vence, lire in enake stvari, sestavljene iz samih takih vizitnic, na katere so prijatelji, znanci in častitelji zapisali svoje ime poleg kakega primernege reka ali verza, ali pa tudi vncem med liste vtikajo take vizitnice; gotovo posnemanja vredna navada! Naznanilni kartoni pa bodo tudi narodnim društvom lahko služili v njih namene, v naznanila, vabila, programe, plesne rede itd. Vsi ti papirji bodo res nekoliko dražji od navadnih, pa gotovo bodo rodoljubom tako ugajali, da bodo prav radi nezatne žrtvice polagali na žrtvenik „Narodnega Doma“. V kratkem bode po časnikih se natančneje razglasilo, po kaki ceni, in po katerih trgovcih se bode ta „narodni papir“ prodajal.

Odbor

„Krajcarskega Društva“.

Politični pregled.

Notranje dežele.

Mesta in trgi na Solnograškem volili so dne 9. t. m. v deželni zbor. Voljenih je sedem nemških liberalcev, dva konservativca in Lienbacher. G. Chorinski torej tudi v tej skupini ni dobil mandata. Klerikalci pa smejo biti zadovoljni, kajti odvzeli so nemškimi liberalcem volilni okraj Lungauški, katerega je do sedaj zastopal liberalce Schnug.

Pri volitvah v Bukovinskih kmetskih občinah izvoljeni so sami konservativci in so tudi tu liberalci izgubili jeden mandat. Izvoljenih je tudi več Rusinov.

Nedavno se je bilo objavilo oblastim v Lvovu, da dojde Nj. Veličanstvo k vaju 11. vojnega kora. Vradni list pa objavlja, da cesar ne bode potoval na Gališko, kakor je bilo namerovano.

Naučni minister Gautsch pridno deluje. Premestil je 70 učiteljev na državnih gimnazijah, 10 provizoričnih učiteljev in 76 suplentov imenoval je pravimi učitelji, 17 suplentov provizoričnimi učitelji. Popolnil pa bode za leto 1890/91. še 30 izpraznjenih mest.

Tudi vojaški list „Die Reichswehr“ bavi se v daljšem članku z dogodki pri občnem zboru „Pro Patrie“ v Tridentu. Ta list pravi, da to nikakor ne služi v okrašenje slike, katero nudi inozemstvu naša, na dinastiškej privlačnosti sloneča država, in ne vzbuja v nas posebno veselih čustev, ako vidimo, da neke neboljšljivej sodrgi uprav mrzi pred znamenji skupne vojne in cesarske hiše. V tem smislu bi želili reakcije proti početju neodrešene Italije. Razžaljeno javno menenje zahteva zadoščenja in rečeni list ne dvomi, da ne bi se našla pot, po kateri se bode krivičneže prisililo, da dajo to zadoščenje. Občenje mej oblastmi in vodstvom „Pro Patrie“ bodo pa moralo biti vse drugače in napeti bode treba druge strune. „Reichswehr“ graja, da se je policija začela pogovarjati s pro-patrijevci. Policija naj ne bi bila stavila pogojev, kajti poznati je morala mrzenje rečenega društva proti patrijotičkim znamenjam; z njenim postopanjem je pa tako rekoč sankcionovala to mrzenje.

Policija naj ne bi bila obravnavala glede okrašenja z zastavami; prepovedala naj bi bila še le potem, ako bi okrašenje kazalo protiavtstrijski značaj. Čudno je, da se z kolovodji iredente pri nas milejše postopa, nego v Italiji samej. Pri nas se tiplje z mehko ročico one ljudi, ki iščejo domovino svojo iz vendomovine.

Vnanje države.

Moskovske „Vjedomosti“ pišejo jako ostro proti Nemčiji. List ta pripisuje Nemčiji vojevite nakane; boji se nenadnega napada od strani Nemčije, radi česar se temu listu vidi potrebno, da sosednje države ukrenejo vse potrebno v svojo obrambo. „Vjedomosti“ trdijo, da nova nemška vojna predloga ni naperjena proti Franciji, ampak proti Rusiji. Rusija pa ne more dopustiti hegemonije Nemčije in prevej ni več volja, da bi zagovarjala poslednjo, kajti uverila se je, da Nemčija je nastopila pot rušenja mejnarodnih pogojev.

„Wr. Allg. Zeitung“ ne more verjeti, da bi razkralj Milan v tem trenutku res zapustil Belgrad, kajti stvari stoje zdaj tako, da mu v bodoče znajo zabraniti uhod v Srbijo. Odnosaji mej Milanom in radikalno stranko so se poostriili. Rogovljenje Milanovo proti tej stranki je postalo tako nevarno, da bodo opustili vse ozire do njegove osebe. Odločilna katastrofa je blizu. Ali pade sedanja vla a — čemur bi sledil prevrat proti obstoječej ustavi, — ali pa bodo dali Milanu okusiti onih silovitih sredstev, katere uporabljajo češče doli v Srbiji. Iz teh besedi veje moreča skrb židovskega lista za ubozega Milana. Nam se stvar ne vidi tako črna. Radikalna stranka bode storila svojo dolžnost — in kraljevi rogovilež bode za vedno izginil.

Predno se razide Italijanska kamora, obravnavali bode še ob načrtu, tičočim se namerovane podpore mestu Rimskemu. Kakor znano je italijanska prvostolnica blizu finančijelnega poloma in da vlada ne priteče na pomoč, je katastrofa neizogibna. Delež mesta pri užitninskem davku hočejo povišati na 14 milijonov lir. Država bode zidala dva mosta čez reko Tiber in vlada bode dobila pooblastilo, da vsako leto postavi v proračun neko svoto v dovršenje onih stavb, katerih ne more dovršiti mesto samo.

Pri shodu Španjskih liberalcev so sklenili, da hočejo tudi v bodoče podpirati monarhijo in delovati za svobodo; z drugimi strankami se nočejo vezati, kajti njih dolžnost je, da pri volitvah branijo le svoje pravo. Tudi stranka karlistov se je vzdramila. Izdala je nek manifest, v katerem priporoča nadvladje cerkve pri vladi, v državi in družini, in Španjcem priporoča, držati se teh načel, ako hočejo, da se vrnejo srečni časi preteklih stoletij.

DOPISI.

Iz Gorice, 6. julija. Ljubljanski dnevnik „Slovenec“ je prinesel v svojej 151. števil. dopis iz Gorice, kateremu se vidi, da je pravo kukavičino jajce. Po nekih dopisih v starej „Soči“ bi se sicer lahko sodilo, da je „Slovenec“ dopis v zvezi z onimi dopisi, vendar pa namišljenim gospodom ne prištevamo še toliko poldlosti, kot jo ta dopis kaže, ampak bolj verjetno je, da so zainteresenti sami „Slovenca“ s tem dopisom prekanili. Naperjen je dopis zelo fino proti našemu trgovcu L. in tiskarju O. ter vabi naše rojake pod krinko verstva in slovenstva v neko novo prodajalnico papirja.

Znano je, da Goriški trgovci večinoma od Slovencev žive in da torej le tiste prodajalnice vspevajo, koje Slovenci obiskujejo. Zato se pa zviti in nam nasprotni trgovci zavijajo v ovčje kože in se vseh mogočih pripomočkov poslužujejo, da zvačljajo naše rojake v svoje prodajalnice. Vendar pa njih spletke čedalje manj pomagajo, — ker Slovenci postavajo zavedniši in odloč-

niši, da ne nosijo več toliko zaslužka zvitim nasprotnikom in ne gredo več za vsakim, kot ovce, ako se jim le prazno pest pomoli.

Glede trgovine dobro vemo, da nemamo popolnoma izurjenih trgovcev; vendar pa smo prepričani, da nam so tudi naši samoučni trgovci tako koristni, da jih moramo na vso moč podpirati, da jih nasprotniki ne zaterejo in da se še pomnože, kajti v tem je naša moč in naša prihodnost. In zato se ne smemo dati preslepiti po nobeni ceni. Koliko naših rojakov bi živelo in še naše težnje izdatno podpiralo s tem, kar zdaj naši nasprotniki od naših rojakov dobivajo in s tem nam pogubna društva podpirajo.

Da ne bodemo naših trgovcev krivično sodili, jemati moramo v poštev velike zapreke, koje jim nasprotniki delajo, bodisi glede dobivanja blaga, ali podraževanja prostorov in drugih opravil. Najtežje pa je nam slovenskim trgovcem prebiti uničevalno konkurenco. Naši nasprotniki mislijo, da Slovenec ne sme biti trgovec, zato uporabljajo proti njem vso mogočo spekulacijo, ves svoj upljiv in kapital. Če pa vidijo, da ne bodo zmagali, si pa z razprodajanjem pod ceno nabašajo žep, potem pa „falirajo“ na zgubo fabrikantov, kajti tudi takih slučajev smo že doživeli. Da se nepremožen slovenski trgovec takim silam ustavlja, imeti mora posebno srečo in prijatelje-odjemnike, katerim ni vsaka malenkost dober izgovor, da hodijo k nasprotniku kupovat.

V „Slovenčevem“ dopisu priporočeno novo prodajalnico ustanovljajo bratje Gasser, kateri so nam Slovencem ravno tako prijazni kot drugi lahoni in irendentari, ki iščejo koristi od nas. Eden teh bratov je zemljemerec in bivši deželni poslanec, ki je bil kot zastopnik dež. odbora v deželnem šolskem svetu uprizoril zloglasni sklep: da bi se morali po vseh ljudskih šolah na deželi mučiti naši slovenski otroci z nemščino. Ves deželni zbor se je pa odločno uprl temu sklepu. Drugi brat je agent špirta in telegrafuje iz tujine goriškim neodrešencem, kedar se ne more udeležiti njih slavnosti; tretji je znani opravitelj v velikej Jonovi zalogi tobaka; četrti je pa bivši pomagač v Coppagovi prodajalnici papirja. Slovenščine je zmožen samo prvi; zadnji, na katerega ime bode prodajalnica papirja, pa le pri kupčiji za silo zlomi kak stavek.

Prehudo zavijanje resnice je, da bi katerega zavednega Slovenca razveselilo otvorjenje Gasserjeve prodajalnice ali da bi Slovenci to prodajalnico celo priporočali na škodo svojim poštrenovalnim rodoljubom.

Naši rojaki, katerih rodolubje ne obstoji le v lastnej domišljiji in v praznih frazah, že sami vedo, kdo ni le takrat Slovenec, kedar se hoče od nas okoristiti, in bi se gotovo sramovali hoditi k propatrijevcem in šulferajnovcem kupovat.

Domače vesti.

Visokodušen dar. Nj. ces. [in kralj. visokost nadvojvoda Albrecht podaril je v pomnoženje po knezu Wredeju osnovanemu sirotišču „Albertinum“ 1000 gold. v enotnej renti kot nedotakljiv zaklad.

Za podružnico sv. Cirila in Metoda nabralo se je dne 6. julija v Škedenju 10 gold. 72 kr., polovico za tržaško in drugo za rojansko podružnico. — V hotelu „Europa“ nabralo se je istega večera 1 gl. 42 kr. — V veselej družbi pri Boletu na bralo se je dne 8. julija 1 gl. 69 kr.

Odbor političnega društva „Edinost“ ima jutri ob 10. uri predpoludnem jako važno sejo, radi česar so gospodje odborniki naprošeni, da se je prav gotovo udeležijo. K seji so povabljeni tudi zaupni možje.

Dr. Anton vitez Vicco, znani rodoljub Podgradski, imenovan je bil od Reškega veteranskega društva častnim članom in stotnikom. Lepo izdelano diploma izročila mu je v nedeljo deputacija imenovanega društva, obstoječa iz predsednika Derencinovića i podpredsednika Polonio-a. — Drago nam je, da vrliga našega rodoljuba spoštujemo tudi preko meje.

Tržaški mestni svet imel je dne 11. julija ob 7. uri zvečer svojo sejo. Po prečitaniu in odobrenju zapisnika zadnje seje objavi predsednik, da se je župnik Škedenjski v imenu občine zahvalil za dovoljeno svoto v zopetno zgradbo tamošnje cerkve. Škoda, da nam gosp. predsednik ni tudi objavil, v katerem jeziku da se je zahvalil rečeni gosp. župnik.

Za arhitekturno razstavo ki bode v jeseni tega leta v Turinu, dovoli se svota 400 gl.

Za škropljenje trga pred kolodvorom in za vzdrževanje onih cest, ki nemajo tlaka, dovoli se svota 2170 gl.

Za razširjenje ceste Via Miramar od Grete do Barkovelj dovoli se izreden kredit 5400, od katerega je djati svota 3800 gl. v letošnji proračun in 1600 gl. v proračun prihodnjega leta.

Glede osnove žandarmerijske postaje v Barkovljah nalaga se eksekutivi, da prične potrebne obravnave s pristojnimi oblastimi.

O predlogih glede znižanja obresti pri mestnej zastavljalnici in o predlogu, da bi se dovolila rečenemu zavodu redna letna subvencija, preide se na dnevni red.

Konečno je predlagal svetnik Murgur, naj bi predsedništvo ob pričetku počitnic g. županu Bazzoniju javilo najudanejši pozdrav mestnega sveta in izreklo željo, da bi gospod župan mogel po dovršenih počitnicah zopet prevzeti predsedništvo.

Slovenski napisi. Tržašk rodoljub nam je pravil, da je prigovarjal mnogim trgovcem, naj bi si napravili slovenske napise nad svojim prodajalnicami. Trgovci se temu nekda ne protivijo, ali vsakdo se izgovarja, da neče biti prvi. V tej zadevi bi si mi dovolili predlog, da zavednejši trgovci skličejo shod trgovcev in obrtnikov, pri katerem naj bi se natančno dogovorili, da bi vsi na enkrat priredili slovenske napise. To bi tudi bolj imponovalo. Mi smatramo zadevo to za veliko važnejšo, nego se vidi na prvi pogled in želimo, da bi se gospodje trgovci odzvali našemu predlogu.

Taki so! V poročilu o zadnji seji mestnega sveta je citati, da so dovolili kredit za razširjenje ceste do Barkovelj. „Piccolo“ se je pa za to potezal, da se ta kredit dovoli izključljivo za vožnjo ceste, ne pa tudi za šetališče kraj te ceste, kajti po istem hodijo — kakor se je divno-lepo izrazil rečeni list — le okoličanski „gospodje“ in okoličanske „gospé“. (V tem smislu stavlja je tudi svetnik g. Pitteri v mestnej seji svoj predlog.) Vsakdo mora občutiti nesramno roganje, ki tiči v besedah okoličanski „gospodje“ in okoličanske „gospé“. Če tudi okoličani neso gospodje, so pa pošteni, ki v potu svojega obraza služijo svoj kruh in ki polnijo mestne blagajne se svojimi žulji; nikdo pa nema pravice, da bi se jim rogal in jih smešil. Vidite okoličani, taki so! Za-se zahtevajo vseh mogočih ugodnosti, Vam pa nebi privoščili niti poštenih poti! Zapomnite si to!

Iz Trsta se nam piše: V „Edinosti“ čital sem članek o obnem zboru „Pro patrie“. Čudno se mi zdi, da naše oblasti molče trpe vse te demonstracije, in menim, da bi dobro bilo, ako bi se bitstvo italijanskega šolskega društva nekoliko temeljiteje in na globlje proučilo. Prepričanje moje je, da to društvo ni Tržaško-italijansko — kar bi še potrpe — ampak, da je irendentovsko-italijansko. To društvo je po tem takem Avstriji sovražno in hoče nas Slovence — ne samo mestne, ampak tudi okoličane — po vsej sili poitalijančiti. Mi Slovenci pa moramo misliti na vse mogoče

pripomočke, da si ohranimo svojo narodnost. Osebito bi trebalo po mestu osnovati še par šolskih vrtov. Vemo, da družba sv. Cirila in Metoda ne zmôre tolikih stroškov, a pomagati bi si morali sami. Sestavi naj bi se poseben odbor, kateri bi nabiral prostovoljne doneske v ta namen. Pomisliti je treba, da je mnogo Slovencev-gospodarjev — kupčevalcev, gostilničarjev, žganjarjev itd., — ki ne čitajo listov slovenskih in ne vedo, kaj se godi in kaka nevarnost nam preti. Ako bi kdo k njim osebno prišel, gotovo bi vsakdo kaj dal. Samo treba je hoteti in vse bo šlo! Jaz bi že vse storil, kar je v mojej moči.

K. C.

Dodatek k opisu slavnosti sv. Cirila in Metoda v šoli pri sv. Jakobu. Piše se nam: Blagoizvolite prijaviti imena onih otročičev, ki so sodelovali pri rečeni prigradnji slavnosti. — „Sv. Ciril in Metoda“, petje, so izvrševali vsi otroci; „Slovenska apostoljuna“, deklamovala učenka II. razreda, Marija Dobrila; „Slovenske mladine“, deklamovala učenka I. razreda, Cink Alojzija; „Roditeljem“, deček iz otroškega vrta Fr. Barbiš; „Gorska cvetica“, peli otroci otroškega vrta in I. razreda; „Mlad vojak in kmet“, predstavljala učenca II. razreda M. Gombač in J. Jelušič; „Tiha luna“ in „Večernica“ peli učenci II. razreda; „Dobrotna Minka“, deklamovala M. Faganeli iz otroškega vrta; „Venček“, peli otroci iz otroškega vrta; „Iz šole“, prizor, predstavljali R. Gulič, M. Rožanc in F. Ban, dečki, in Marija Ujšič, iz otroškega vrta; „Štirje letni časi“ predstavljale deklice: T. Vodopivec, A. Hervatin, A. Kariž, T. Zega, A. Jež, Samec, R. Glinšek in Josipina Čuk, in dečki: J. Cepek, Gregorič, J. Znidaršič, Lipold in Volk. — Prav ste imeli rekoč, da je ta slavnost bila v dokaz o sijajnih uspehih zavodov družbe sv. Cirila in Metoda. Upamo, da bode zanimanje za to družbo odslej dan na dan rastlo.

Iz sv. Križa se nam piše: Dragi čitatelji in čitateljice „Edinosti“ čitali ste o tukajšnji procesiji sv. Petra in Pavla. Pohvaliti mi je naše mladeniče, ki prirede osem dni potem procesijo v ravno istem redu. Posebno mi je pohvaliti mladeniča Martina in Franjo Košuta, ki sta z velikim trudom priredila krassen slavalok. Dolžnost nas vseh je, da njihov trud pripoznamo, ter ja primerno odškodujemo.

Ivan Košuta.

Občinske volitve v Pazinu. Nij sicer na tem veliko ležeče, da-li so v Pazinu leta 1887. zmagali pri občinskih volitvah Hrvatje v vseh treh volilnih razredih, ali pa samo le v tretjem in drugem — pač pa na tem, da so letos prodrli na celj liniji se svojimi kandidati. Ali, ker je bilo citati v „Slovenskem Narodu“, da nij res, da bi bila pred tremi leti t. j. leta 1886. hrvatska stranka na celj liniji zmagala, smatramo za svojo dolžnost konstatovati faktum, da je sedelo v zadnji triletni dobi pazinskega starešinstva 29 hrvatskih starešin in 1 efijalt.

Puljske čitalnice novi odbor je tako-le sestavljen: Viljem Grum, predsednik; Ivan Petrič, podpredsednik; Marko Bole, tajnik; Matevž Fajdiga, blagajnik; Stefan Križnič, Ivan Spik in Josip Hecimović, odborniki.

Delalski shod v Škedenju bode jutri dne 13. julija ob 5. uri popoldne v dvorani gospoda Matije Sancina-Vrba št. 318. — Obravnavalo se bode: 1. Normalni dnevnik 8 ur za odraslene delalce. 2. O enakosti političnih pravic itd. za vse meščane. Shod je javen. Ta shod prirede slovenski delalci; obravnavalo se bode slovenski in tudi vsa oznanila so slovenska.

Creolina. To je izborna desinfekcijsko sredstvo — bodi-si da je v obliki prahu, tekočine ali mila (žajfe), kateremu gre vsakako prednost pred škodljivo in nevarno ogljenčevo kislino. Neka pripoznana avtoriteta je imela prav, trdeč, da je

„Creolina“ desinfekcijsko sredstvo „bodočnosti“. Sicer pa opozarjamo čitatelje naše na dotični inserat našega lista.

1-3 C. kr. notar
Dr. JOAHIM ZENKOVICH
odprl je svojo pisarnico v Sežani.

Št. 398/O. ž. s.

3-3

Razpis učiteljskih služeb.

Razpisujejo se službe:

1. učitelja-voditelja na enorazrednicah v Velicemdolu, Temnici, Zgoniku, Gorjanskem, Šempolaji in Kobiljaglavi;
2. učitelja na štirirazrednici v Sežani, in
3. učiteljice na dvorazrednicah v Povirju in Tomaju:

vse s postavnimi dohodki III. plačilne vrste.

Za službo učitelja-voditelja zahteva se tudi sposobnost podučevati katoliško verstvo.

Prošnje naj se vložijo pri podpisnem v teku 4 tednov po razglašenu tega razpisa v časniku „Osservatore Triestino“.

C. kr. okrajni šolski svet.

Sežana 2. julija 1890.

Podpisani imajo v svoji zalogi v Trstu ulica Zonta št. 5 vsakovrstne stroje za kmetijstvo in vsako drugo rabo. Posebno priporočajo sesalke (pompe) za vodnjake in cevi, mlatilnice in čistilnice za žito, mrvilnice za koruzo, stiskalnice (preše) in mlatilnice za grozdje itd.

Prodajajo izvrstno domače in vnanje blago po nizkih cenah ter je razpošiljajo carine prosto, tako da ni naše blago s carino vred prav nič dražje, kakor drugod.

Skrbeli bodo, da jim ne zmanjka škroplilnic Candee proti peronospori, katerim vsi poljedelci dajejo prednost pred drugimi, da bodo mogli vsem naročbam točno ustreči.

17-5

Schivitz & Comp.

Mejnarodni promet
prve Primorske družbe za prevažanje mēblev
KONRAD EXNER
via Squero Nuovo št. 7, skladišča via Ferriera št. 9 (Telefon št. 265) v Trstu.

Podružnice v Pulji, Gorici, na Reki in v Opatiji
Zavod za shranjevanje mēblev in efektov.

Prevažanje mēblev vzprejemlje se na vse strani. — Razpošiljajo in vzprejemljejo se v varstvo kovčegi, zaboji, kosi itd.

Trgovinska agentura državnih železnic. — Spedijski bureau c. kr. južne železnice v OPATJI.

Redna dovažanja in odvažanja do in od parnikov. — Nakladanja in razpošiljanja na vse strani. — Zastopniki v vseh mestih doma in v inozemstvu. Služba za poštno in hitro pošiljatev in pošiljatev priljage.

8-4

Glavna agentura paroplovnih družb za Istro in Dalmacijo.

NB. Prazni vozovi za prevažanje mēblev odpošiljajo se točno na vse postaje. Informacije točne in gratis. Vprašanja je stavljati direktno na centralo v Trstu.

Najboljka 31-40

Brnska sukna

razpošilja po originalnih tovarniških cenah tovarna finega sukna

Sigel-Imhof

v Brnu.

Za elegantno pomladno in poletno moško obleko zadosti je 1 odrezek v dolgoti 310 metra, to je 4 Dunajski vatli

1 odrezek iz pristne ovčje volne velja:

1 gl. 4.80 iz navadne

1 gl. 7.75 iz fine

1 gl. 10.50 iz jako fine

1 gl. 12.10 iz najfinejše

Nadalje so v največji izbiri: s svilu pretkana grebenasta sukna, blago za ogrtače, loden za lovec in turiste, peruvienne in tosking za salonske obleke, prepisana sukna za gg. uradnike, blago iz sukanca za moške in dečke, ki se sme prati, pristna piqué-gilet-bлага itd. — Za dobro blago, natančno odgovarjajočo in točno dopošiljatev se jamči. Uzenci zastoj i franko.

Creolina Pearson

priporočena po odličnih zdravnikih in bigijenikih kot specifično neotrovano, najzdravnejše in najcenejše sredstvo, ki uniči vsako okužbo že v kalu in odstranjuje neprijetni in škodljivi duh in vzhlap in kateremu gre prednost pred ogljenčeto kislino zaradi lastne in splošne uspešnosti proti parazitom in mrčesom.

Creolina Pearson v svoji najkoristnejši porabi kot

Milo (žajfa) alla Creolina

podaja hišnemu gospodinjstvu najboljše, najzdravnejše in najcenejše milo za dišavo in toaletto: je pravo milo bodočnosti.

Kdor poskusi te izdelke, kateri se dobe pri lekarnicarijih in drogistih, in jih porablja, ta uvažuje glavna pravila zdravstva, previdnosti in varčnosti 1-10

Riccardo Dinelli

Via S. Lazzaro št. 15, Trst.

Zaloga alabastra vsake kvalitete in oblike.

Tovarna za gips

različnih vrst na drobno in debelo. Izdeluje kipe iz gipsa po nizkih cenah. 24-44

Znaten postransk zaslužek,

ki se vedno veča in ki dolgo let traja, morejo si pridobiti pripravne in zanesljive osebe (odsluženi žandarji imajo prednost), katere so v vednej dotiki z občinom. Vprašanja je pošiljati: G. S. 1890- Graz, post. gernd. 13-25

Spomladansko zdravljenje.

Čaj „Tisec cvetlic“ (Millefiori).

Cisti kri. Izvrstno sredstvo, ako peče v želodcu, kakor tudi proti zabasjanju in hemoroidom. En zavitek, zadosten za zdravljenje stane 50 kr. in se dobi v odlikovani leknari Praxmarer „Al duo Mori“ Piazza Grande. 10-10

K W I Z D E

korneburšk živinoredilni prašek

za konje, govejožvino in ovce.

Ako se daje živini redno živinorejn prašek, je vsled mnogoletne izkušnje izvrstno sredstvo proti slabemu teku, molženju krvi in za izboljšanje mleka. Cena mali skatliji 35 kr., veliki 70 kr.

Kwizde krepijoča krma za konje in govedo za brzo pomoč onemogle živine in pospeševanje reje. — V zabojih po 6 in 3 gld. in omotih po 30 kr.

Kwizde svinjski prašek za pospeševanje reje in brzo pomoč onemogle živine. — 1 veliki omot gld. 1.20, mali 63 kr.

Pristno se dobi po vseh lekarnah in prodajalnicah miredij avstr.-og. monarhije.

Da se varuje pomot, prosimo p. n. občinstvo, da zahteva o kupovanju teh sredstev vedno Kwizde preparate in pa se pazi na gorenjo varnostno znamko.

Pošilja se po pošti proti povzetju vsak dan po glavnem skladišču: Kreis-apotheke Korneburg pri Dunaju

Franz Joh. Kwizda,

e. kr. avstrijski in kralj. rumunski dvorni dobavitelj za živinozdravniške preparate.

„Unio catholica“

vzajemni zavod za zavarovanje škod na Dunaji, I., Bäckerstrasse 14.

koncesijovan vsled ministerske naredbe z dnem 28. februarja 1889.

Zavod zavaruje:

Premakljivo in nepremakljivo premoženje proti škodi po požaru, streli in eksploziji — za taka zavarovanja jamčijo solidarno prvi vzajemni zavarovalni zavodi, kateri so člani razdelilnega društva vzajemnih zavarovalnic. Vsled zveze z vzajemnimi zavarovalnimi zavodi zamore „UNIO“ zavarovanja v največji vrednosti sklepati in daje na podlagi te zveze svojim zavarovancem največjo varnost. Vsakoletni prebitek razdelil se bude med zavarovance.

Zavod vpeljal je tudi novo, doslej še ne poznano stroko zavarovanja, namreč:

Zavarovanje cerkvenih zvonov proti prelomu ali razpoku. V to stroko spadajo one škode, katere niso posledice požara, temveč ki nastanejo vsled drugih katerihkoli slučajev. K vdeležbi v tej zavarovalni stroki vabijo se vsi prečastiti cerkveni predstojniki.

Tudi posreduje zavod pri prvih vzajemnih zavarovalnicah

zavarovanje na življenje in proti neizgodam.

Vprašanja glede zavarovanj blagovolijo naj se podpisnemu glavnemu zastopu ali pa okrajnim gospodom zastopnikom dopisovati.

Zastopništva po deželi oddajamo zaupnim osebam, katere se naj pismeno ali ustno pri podpisnem glavnem zastopu oglase.

TRST, meseca junija 1890.

Glavni zastop zavoda „UNIO CATHOLICA“ v Trstu

za Primorsko in Dalmacijo.

M. MANDIĆ.

Carlo Pirelli

mejnarodni agent in speditér

Trst, Via Arsenale št. 2.

Oddaje listke za železnice in parobrode mornarjem in delalcem po nizkih cenah in na vse kraje. 7-8

Prva Benska firma za razpošiljanje manufakturnega blaga

Bernhard Ticho — Brno

16-20

Krautmarkt št. 18, — razpošilja po poštne povzetju.

RAJE CREPE

čista volna, dvojna širokost 10 metrov gld. 5.

NOUVEAUTÉS

snovij za ženske obleke: z modnimi črtami in carreaux, dvojna širokost, 10 m. gl. 8

PISANO

praktična snov za hišne obleke 10 metrov gld. 4.

Gladkobarvena moderna snov v vseh novih barvah dvojna širokost 10 met. gld. 5.—

CHEVRON

nove vrste, črtana snov, dvojna širokost 10 m. gl. 5-30

Trošica (Dreidraht) dobre kakovosti 10 m. g. 2-80

ČRNI TERNO

saksonski fabrikat, dvojna širokost 10 m. gl. 4-50

DOMAČE PLATNO

1 komad 30 vatlov gld. 1-50 1 - 30 - - 1-5-50

KING-WEBB

bolje nego platno 1 kom. 3/4 širok, 30 vatlov gld. 6.

ŠIFON

1 kom. 30 vatlov I. vrste g. 5-50 najboljše kakovosti. 6-50

KANEVAS

1 k. 30 vatlov lila gl. 1-80, 1 k. 30 vatlov rdeč gl. 5-20 Kanevas iz niti 1 k. 30 vatlov lila in rdeč gl. 6 —

RAJE-RIPS

v vseh barvah, 10 m. gl. 3-50

OKSFORD

ki se more prati, dobre kakovosti, 1 kom. 30 vatlov gld. 1-50

Zefir za srajce

najboljše, kar se more pripraviti, 1 kom. 30 vatlov gl. 4-50

BOSTON

ki se more prati, najnovejši deseni, 10 metrov gld. 3- —

Jedna Rips garnitura

obstoječa od 2 pogrinjal za posteljo in 1 za mizo, sešivenimi franžami gld. 1 —

Tunis-portiere

za 1 okno, kompletne 2 dela f. 3-50

Jedna garnitura od jute

2 posteljina in 1 namizno pogrinjalo z franžami gld. 3-50

Zastor od jute turški vzorec, kompletni zastor gld. 2-30

Holandske dolge preproge (ostanki) 10-12 met. dolge 1 ostanek gld. 3-60

Najnovejši francoski volli, kise morejo prati, krasnih nadrtov, 10 metrov gld. 3-50

Rjuhe brez šiva iz dobrega domačega platna 3 kom. gld. 3-50

Platnena Java-robci z zavozlani mi franžami 6 kom. gld. 2-10

Ženske srajce iz šifona in platna s fino štikarjo 3 kom. gld. 2-50

Ženske srajce iz trpežnega plat. obrobljene s čipkami 6 k. g. 3-25

Moške srajce lastnega izdelka bele ali barvene 1 kom. I. vrste gld. 1-80 II. vrste gld. 1-20

Srajce za delalce iz rumbarškega oksforda, kompletne, velike, 3 kom. gld. 2- —

Normalna srajca kompletna velika, 1 kom. g. 1-50 Normalne hlače komp. velike, 1 kom. gld. 1-50

Poletno ogrinjalo, dolgo g. 1-20

konjska plahta najboljšega izdelka, 190 cm dolga, 130 cm široka, gl. 1-50. Carskorumena plahta za fjakereje 1 kom g. 2-50

Srečke Dunajske razstave po 1 gl.

16-7

Vsaka srečka je veljavna za obojna žrebanja.

Seznamek dobitkov za obojna žrebanja. 3-8

Prvo žrebanje 14. avgusta 1890.

Drugo žrebanje 15. oktobra 1890.

1 dobitnik vreden 50000 gld.

1 dobitnik vreden 50000 gld.

1 - - - 5000 - - -

1 - - - 2000 - - -

1 - - - 1000 - - -

1 - - - 1000 - - -

2 dobitka vredna vsak 500 - - -

2 dobitka vredna vsak 500 - - -

5 dobitkov vredni 200 - - -

5 dobitkov vredni 200 - - -

10 - - - 100 - - -

10 - - - 100 - - -

20 - - - 50 - - -

20 - - - 50 - - -

50 - - - 20 - - -

50 - - - 20 - - -

200 - - - po 10 sreč. razst.

200 - - - po 10 sreč. razst.

2000 - - - - -

2000 - - - - -

Srečke po 1 gld.

V TRSTU pri Enrico Schiffmann.

J. & S. KESSLER, v BRNU

16-15

(MORAVSKA).

Največja in najcenejša razprodajalnica za poletje.

Ceniki moškega in ženskega perila, tkanin in galanterijskega blaga, vzorci sukna in odrezki brezplačno in franko. Razpošiljatev po povzetju.

Zaloga suknenege blaga.

Blago za poletno obleko more se oprati, najnovejšo, praktično, 6 in pol metr. za popolno moško obleko, for. 3.—

Sukneni ostanki za moške obleke in ženske dežne haljine, 3-10 m. za celo obleko f. 3-75

Pristni angleški ševiot, 3-10 m. za popolno moško obleko for. 8.50, 7.50 in f. 6.—

Blago za vrhno suknjo najnovejših barv, najfinije kakovosti, 2-10 m. za popolno vrhno suknjo for. 6.—

Elegantno urejeni uzorniki z 400 podobami gospodom krojačem nefrankirano.

Potni plašči, volneni, 3-50 dolgi 1-60 široki for. 1-50

Blago za ženske noše.

!! Najugodnejša prilika !!

Blago-zefir, pristno barvano, najkrajših barv 10 metrov for. 3-50

Carirvano in progasto modno blago, 60 cm. široko, za ponočne suknje ženske in otroško obleko, 10 metrov for. 2-50

Župon- in trošično blago vseh barv 10 m. I. vrste 3-50, II. vrste for. 2-80

Brocet, Jakuart in volneno Rips-blago, 6 cm. široko, v vseh mogočih barvah 10 metrov for. 3-60

Nervi, 90 cm. širok, nežno lisasto modno blago najnovejših barv, 10 metrov for. 1-50

Beige in Doris najnovejšo gladko in karirovano suknjo iz čiste volne 10 metr. f. 6-50

Terno in kašmir, dvojnato široko, črno in barvano 10 metrov for. 1.—

Plavi tisk in francoski Creton za opralno obleko, 10 metrov f. 2-50

Volneni atlas, dvojnato široko volneno suknjo, črno in v vseh barvah, 10 m. f. 6-50

Zastori, odeje, preproge.

Zavese iz jute, najnovejših tiskov, popolno dvobarvno f. 2-30 četverbarvne f. 3-50

Garnitura iz jute, 2 odeji za postelje in 1 za mizo, najnovejših tiskov, dvobarvne for. 3-50, četverbarvne for. 6.—

Štepane Rouge-odeje, popolno dolge in široke, komad for. 3- —

Jacquard-Manilla preproge, 10 metr. dolge trpežne kakovosti for. 3-50

Rips-garnitura, 2 posteljini in 1 namizna odeja, najmoden jše barvene sestave f. 4-50

Modne stvari za gospode.

Srajce za gospode iz šifona, kretona, oxford, najboljši izdelek I. a. f. 1.80 II. a. f. 1.20

Oxford-srajce za delavce močne dobre kakovosti, 3 komadi prve vrste for. 2.—

Spodnje hlače iz trpežnega platna, za 3 komade I. v. for. 2.50 II. vrste for. 1.80

Normalno perilo, Jägerjev zistem, iz čiste volne, za gospode in gospe, I. srajca f. 3.50, I. hlače 3 f., iz pavole 1 kom f. 1.50

Moške nogovice za poletje, bele in barvane pletene, 6 parov for. 1.10

Svileno-Finich nogovice za potno nogo, 12 parov for. 1-20

Žepne rute, 12 kom, obrobljene, z barvanim obrobljen, za moške f. 1.20 za gospe f. 1.—

Čepice iz sukna iz najfinijejskega brnskega sukna, za gospode in dečke, 6 kom. f. 1-20

Perilo za gospe.

Ženske srajce, 6 kom, iz trpežnega platna z zobci f. 3.25 s štikarjo for. 5.—

Nočni korseti iz finega šifona in finim štikanjem, 3 kom I v f. 4, II. v. f. 1-80

Ženski predpasniki iz oxforda, kretona, surovega platna ali šifona, 6 kom. for. 1-60

Spodnje kitlje za gospe iz rouge, surovega platna ali šifona, 3 kom. f. 3.— iz mohairja ali zefirja, 1 kom f. 1-50 in f. 2- —

Rute za na glavo iz foila, najnovejših uzorcev, 6 komadov for. 1-20

Ženske nogovice za poletje, bele in barvane, 6 parov pletenih for. 1-50

Blago iz platna in tkanine.

1 komad = 29 vatlov.

Domače platno močne kakovosti, 1 kom. (29 vatlov) 3/4 for. 5-50, 1/4 for. 4-20

King-tkanina, bolja od platna, najboljšo znamko 1 kom 3/4 for. 7-50, 1/4 for. 5-80

Oxford najnovejših uzorcev, 1 kom. (29 vatlov) for. 4-50

Chifon za moško in žensko perilo, 1 kom (30 vatlov) I v. for. 5-50, II. vrste for. 4-50

Cannevas za posteljne preproge, 1 kom (30 dunajskih vatlov) I. v. 6 f., II. v. f. 5-20

Atlas Gradl za posteljne preproge, 1 komad (30 dunajskih vatlov) I vrste for. 7-50 II. vrste for. 5-50